

LENINA KĀROGS

Preiļu rajons
Māksl. Nr. 22

IZNĀK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 152 (5846)
24.
DECEMBRIS
SESTDIENA,
1988. GADS
Maksa 3 kap.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Rajona padomes sesija

Šī gada 21. decembrī rajona kultūras namā notika rajona Tautas deputātu padomes 18. sasaukuma septītā sesija. Deputāti izskatīja šādus jautājumus: izpildkomitejas pārskata ziņojums par darba pilnveidošanu pārbūves apstākļos; par rajona ekonomiskās un sociālās attīstības plānu 1989. gadam un par 1988. gada plāna izpildi; par rajona budžetu 1989. gadam un par 1987. gada budžeta izpildi; rajona Tautas deputātu padomes lēmumu apstiprināšana.

Debatēs par rajona laikraksta iepriekšpublicētajiem referātiem runāja šādi deputāti: A. Daugavanaga, V. Mahinovs, O. Bubnovskis, E. Bugina, P. Barkovskis, N. Leonovs, J. Brūveris, V. Jermolajevs, A. Ploniša, A. Sedvalds, kā arī 21. PMK priekšnieks J. Romāns, rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L. Sustovs, agrārniecības apvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks J. Jeršovs.

Apsprieštajos jautājumos sesija pieņēma attiecīgus lēmumus.

Sīkākā pārskats par rajona Tautas deputātu padomes darbu būs publicēts laikraksta «Leņina Karogs».

Izvirzīti deputātu kandidāti

Saskaņā ar PSRS Likumu par PSRS Tautas deputātu vēlēšanām visās rajona partijas pirmorganizācijās notika no Padomju Savienības Komunistiskās partijas izvirzīto tautas deputātu kandidātu apspriešana.

Tika izvirzīti 22 kandidāturas. Tās apspriestas partijas un saimnieciskā aktīva sanāksmē, kas notika 21. decembrī.

Lielākais vairums partijas pirmorganizāciju (29) par tautas deputāta kandidātu izvirzīja LPSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāju A. Gorbunovu, 17 pirmorganizācijas — Latvijas KP CK pirmo sekretāru J. Vagri. Deviņas partijas pirmorganizācijas ieteica A. Cepānu, 8 — A. Kaula, 2 — P. Romanova, B. Sproģes, A. Sedvalda kandidāturas.

Rajona partijas un saimnieciskais aktīvs pieņēma lēmumu par PSRS Tautas deputātu kandidātiem no PSKP izvirzīt biedrus A. Gorbunovu un J. Vagri.

Mūsu zemes pedagogu forumā

Vissavienības tautas izglītības darbinieku kongresā tika asi diskutēti par secinājumiem, ko delegāti izdarījuši no pašu pieredzes, par pedagogu kolektīvu norādījumiem, zinātnieku, skolēnu, studentu un vecāku priekšlikumiem, kā jāattīstās mūsu skolām, kādiem jābūt XXI gadsimta cilvēkiem. Delegāti aktīvi iestājās par skolu revolucionāru pārkārtošanu atbilstoši augstajām prasībām, ko izvirzījuši pārbūve, kura aptver visas mūsu sabiedrības dzīves sfēras.

Delegāti, kas 20. decembrī pulcējās Kremļa Kongresu pilī, uzmanīgi noklausījās PSKP Centrālās Komitejas apsveikumu, ko nolāsija PSKP CK Politbiroja loceklis, PSKP CK sekretārs V. Medvedevs. Referātu «Ar humanizāciju un demokratizāciju uz jaunu izglītības kvalitāti» nolāsīja PSRS Valsts tautas izglītības komitejas priekšsēdētājs G. Jagodins.

22. decembrī kongresā beidzās diskusijas. Apspriešanās gaitā

delegāti ierosināja skolu darbības, kadru kvalifikācijas celšanas un pašizglītības sistēmas pamatā likt nepārtrauktas izglītības koncepciju. Pēc viņu domām, tas ļaus maksimāli attīstīt cilvēka sociālo aktivitāti un apmierināt dažādu sabiedrisko grupu vajadzības, kas saistītas ar izglītību.

Kongresa dalībnieki noklausījās un pieņēma zināšanai ziņojumus par rezultātiem, ko devis darbs 15 sekcijās kongresa otrajā dienā. Tajās notika atklāta saruna par problēmām, kas sakrājušās izglītības sfērā, un to pārvarēšanas ceļiem. Tika atzīmēts, ka skolas pārkārtošana vēl rīt gausi. Bieži vien vērojami mēģinājumi risināt jaunās problēmas ar vecajām metodēm. Ir vāja mācību testāžu materiāli tehniskā bāze, drīzāk jāpārvar lauku skolu atpalicība, vairāk jā rūpējas par jaunās paaudzes veselību.

Kongress ievēlēja Vissavien-

ības Tautas izglītības padomi, kurā ietilpst pedagogu aprindu pārstāvji.

Delegāti pieņēma rezolūciju, kurā pamatvilcienos akceptēts vispārējās vidējās izglītības un pedagogiskās izglītības koncepcijas projekts, kā arī mācību iestāžu un vietējo tautas izglītības padomju nolikumu projekti.

Kongress beidza darbu. Tautas izglītības pārkārtošanas idejas izraisījušas plašu rezonansi pedagogu kolektīvos. Ir sācies skolu atjaunošanas process. Kā liecina diskusija, delegāti apzinās, cik nozīmīgs un grūts ir turpmākais darbs, kura panākumi būs visnotaļ atkarīgi no pedagogu nostājas, no pārmaiņām valsts un sabiedrisko organizāciju attieksmē pret skolu. Kongress aicina visus tautas izglītības darbiniekus ar iniciatīvu un jaunradi strādāt nosprausto uzdevumu realizēšanā.

TASS

Fotoinformācija

Viņi gādā par gaismu

Aglonā ir vecas un stipras enerģētiku tradīcijas. Piecdesmitajos gados, sākoties lauksaimniecības vienlaidus elektrifikācijai, tur nodibināja lauku elektrotīklu būves un ekspluatācijas organizāciju «Sejelektro», kas apkalpoja tuvākos rajonus. Vēlāk uzbūvēja HES Jaunaglonā un uz Tartakas upes Cīrišu HES, taču kārtējo kampaņu laikā, pēc lauku pieslēgšanas valsts elektrotīklam, tās tika atzlaistas postā.

Pēc «Sejelektro» reorganizācijas izveidoja pārvietojamo me-

hanizēto kolonnu un tīklu rajonu. Kopš sešdesmito gadu sākuma Aglonā pastāv un veiksmīgi strādā Preiļu tīklu rajona elektromontieru brigāde, kuru vada pieredzējis meistars A. Stupāns. Lai uzlabotu ražošanas un sadzīves apstākļus, Aglonā uzbūvētas darbnīcas ar garāžu un sadzīves telpāro, pašlaik kopā ar Daugavpils PMK tiek celta 24 dzīvokļu māja. Lai labāk nodrošinātu zonas elektroapgādi, tiek veikti priekšdarbi 110 kilovoltu apakšstacijas būvei Aglonā.

Neskatoties uz sarežģījumiem

materialajā apgādē un darba apmaksā, Aglonas elektromontieru brigāde sekmīgi veikusi gada darba apjomus. Brigadieris Jānis Botors—Tumovs izvirzīts apbalvošanai ar medaļu «Darba ve-

terāns». Elektromontieris Arkādijs Lariņovs līdztekus tīklu celšanai pieņem lēmumus, ja vajadzīgs, brauc ar traktoru. Arī pārējie darbinieki pieprot citas profesijas. Tā šogad citām saimniecības nozarēm esam izbrīvējuši piecus cilvēkus.

Jāzepam Dimperam tīklu rajons ir pirmā un vienīgā darba vieta. Viņš ir viens no apzinīgākajiem darbiniekiem. Astoto gadu ple mums spēcīgākais vīrs ir Antons Valainis ar savu autoceļni.

P. DAUKSTS,

Preiļu elektrotīklu rajona priekšnieks

ATTELOS: brigadieris Jānis Botors—Tumovs (no kreisās) kopā ar saimniecības vīriem Antonu Rubiku, Cezlavu Poplavski un Arkādiju Lariņovu;

autokrāna vadītājs un elektromontieris Antons Valainis; traktorists un elektromontieris Jāzeps Dimpers.

J. SĪLICKA foto

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no kova decembra 11 dekadē (kg)	+ salīdz. ar iepriekšējo dekadē (kg)	1987. g. (kg) to pašu laiku salīdz.
«Krasnij Oktjabrj»	11,3	+0,1	-1,9
Leņina	9,2	—	-1,4
Aglonas p. s.	8,4	+0,1	+0,4
«Sarkanā ausma»	8,2	-0,1	+0,3
M. Gorkija	7,9	+0,1	-0,1
«Jersika»	7,6	+0,3	-0,2
«Zelta vārpa»	7,5	—	-0,5
«Nākotne»	7,2	+0,1	-1,2
Kirova	7,2	—	-0,6
Raiņa	7,0	-0,4	-0,7
Suyorova	6,4	—	-0,5
Rušonas p. s.	6,3	+0,2	-1,7
«Sīļukalns»	6,2	+0,1	-0,4
Dzeržinska	6,1	—	-0,1
«Vārka»	6,0	-0,1	-0,2
«Dzintars»	5,8	+0,1	-1,3
Oškaina	5,8	—	-1,2
Rudzātu p. s.	5,8	-0,1	-0,4
K. Marksa	5,4	+0,2	-1,4
«Dubna»	5,0	—	-0,5
RAJONĀ	7,2	+0,1	-0,6

Hronika

Rajona kinodirekcijā notika direktora vēlēšanas. Balsoja par divām kandidatūrām: Livānu stikla fabrikas darbinieci Mariju Stalldzāni un rajona kinodirekcijas direktora vietnieku Jāni Začānu.

Ar balsu vairākumu par direktoru tika ievēlēts Jānis Zarāns. Kinodirekcijā viņš strādā kopš 1972. gada. Pabeidzis Rīgas 3. profesionāli tehnisko skolu. Bijis tēniskais vadītājs, direktora vietnieks. Laot pārzina kinofikāciju.

Intervija par aktuālām tēmām

Kombināta vietā — trests

Par publikācijas virsrakstu šoreiz nodereja kāda mūsu ārštata autora izteikums. Pie tam teiktajam bija apmēram šāds zemteksts: sak, kas nu tā par štatu samazināšanu, ja viena uzņēmuma vietā tiek izveidots vesels trests. Iespējams, ka ar to bija domāta nenoteikta nīlsēta, kombināta un trests. Bet — tā kā Līvānos tik tiešām izveidots republikāniskais projektēšanas un mājbuves trests, ir pamats domāt, ka runa bijusi tieši par šo trestu. Sajā sakarā palūdzu tresta pārvaldnieku VERNERU VEIDI atbildēt uz vairākiem jautājumiem.

— Kā mēdz teikt, sāksim no sākuma. Kad jūs kā pilntiesīgs saimnieks iegājāt EMBK administratīvās ēkas piektā stāva attiecīgajā kabinetā?

— Tresta pārvaldnieka krēsli iesēdus pagājušā gada 1. novembrī. Jau pirmajās dienās sapratu, cik milzīga ir mana personīgā atbildība republikas (un ne tikai) priekšā.

— Acīmredzot, šo atbildību jo lielāku darīja triju pietiekami lielu struktūrvienību — koksnis konstrukciju kombināta (bijušā EMBK), autotransporta uzņēmuma un SPMK apvienošana. Cik lielā mērā šī apvienošana bija nepieciešama?

— Citiem vārdiem — kādēļ izveidots mūsu trests? Lūdz: lai sekmīgi atrisinātu dzīvokļu programmu laukos. Lai lasītāji nedomātu, ka esmu skaļu frāžu mīļotājs, izklāstīšu savu viedokli šikāk.

Kāda aina bija līdz 1. novembrim? EMBK bija ieinteresēts ar vismazākajiem izdevumiem sākot pēc iespējas vairāk māju. Tas arī saprotams, jo kombināta vadītājs pēc ražošanas interesēm. Iespējams, ka SPMK gribēja samontēt tik daudz māju, cik kombināts — to sarāzījis, diemžēl ne jau vienmēr tāda iespēja bija dota. Autotransporta uzņēmums savukārt centās pārvadāt tikai tam izdevīgas kravas. Šķita, ka par to, kas vajadzīgs konkrētam pasūtītājam konkrētā republikas ciemā, nedomāja neviens. Sodien trestam, tāpat kā ikvienai celt-

niecības organizācijai, galvenais rādītājs ir nodotais objekts. Citiem vārdiem, dzīvokļu programma laukos jādārkā celtņiem, nevis ražotājiem.

— Bet kāpēc jūsu organizācijas nosaukums sākas ar vārdu «projektēšanas»?

— Mēs daļēji esam atteikušies no apvienības «Latagropjekt» pakalpojumiem. Izveidojām savu projektu un tāmes grupu. Pagaidām gan tā ir neliela, nav 25 cilvēki visā republikā. Taču šī grupa jau šogad izpildījusi darbus par 240 tūkstošiem rubļu. 1989. gadā plānojam palielināt darbu apjomu līdz 350 tūkstošiem rubļu gadā. Ko esam ieguvuši, izveidojot šādu grupu? Tagad mēs paši saskaņā ar saviem plāniem varam noteikt projektēšanas termiņus.

— Droši vien ir arī vēl kādi citi jaunievedumi?

— Jā, ir, ja šādi var kvalificēt pamatdienestu — grāmatvedības, plāna un kadru daļu un citu — centralizāciju. Uz SPMK iecirkņu bāzes tagad izveidotas sešas SPMK šādos reģionos: Līvānos, Maltā, Smiltēnē, Ogrē, Jelgavā un Kuldīgā. Katrai no tām ir savs priekšnieks, galvenais inženieris, ekonomists, grāmatvedis. Nojaušu, kāds jautājums jūs interesē pirmām kārtām: vai mēs pārlieku «neuzoņšam» status? Lieta tāda, ka kara no šīm PMK strādā pēc kolektīvā darbīguma. Šajā sakarā tam dota plaša atbildība — dodam rādītājus tikai attiecībā uz darba algas normatīviem un gada un ceturksņu plāniem. Viss pārējais — pašu kolektīvu zinā. Atbilstošas arī prasības. Iespējams, tieši tādēļ šodien ievērojami augusi atbildība uz vietām.

Pats par sevi sabrotams, ka mūsu PMK vēl vaļag krievu vien soečināt — gan psiholoģiski, gan tehniski. Kaut vai tādēļ, lai tam būtu zināms svars un ietekme tajā rajonā, kur tās bāzējas un strādā. Kā tas ir, piemēram, vietēlām SCO.

Jo svarīgāk tas būs tuvākātā nākotnē — tresta darba kolektīvs atbalstījis ideju par pāriešanu uz noinas darbīgumu. Vai

pie pašreizējās ekonomiskās bāzes tas ir iespējams? Spridiet paši: ģenerālā darbuzņēmuma darbu apjoms gadā bija 19,4 miljoni rubļu, pašu spēkiem apgūti 18,8 miljoni rubļu. Gatavojamies gūt 3 miljonus rubļu peļņas rūpnieciskā produkcija saražota vairāk nekā par 14 miljoniem. Tiesa, esam aplēsuši, ka sekmīgas nomas priekšnosacījums — peļņa, ne mazāka kā 4 miljoni rubļu. Tātad — meklēsim iespējas, kā šo peļņu palielināt. Lai gan tas nebūtu nav tik vienkārši, jo pastāv pretruna: tāme uzrādītās materiālu cenas neatbilst reāli pastāvošajām — reālās cenas ir daudz augstākas.

— Un tomēr — vai jūsu peļņu neietekmē milzīgais, vismaz tā tas sākotnēji šķiet, pārvaldes aparāts?

— Gluži pareizi: tā tas šķiet tikai sākotnēji. Aritmētika šeit ir vienkārša: tresta sastāvā iekļauti pārvaldes aparāta darbinieki, kuri līdz tam strādājuši minētajās trijās struktūrvienībās. Pie tam esam pat pratuši samazināt status par 38 cilvēkiem. Jo vairāk — celtniecības un montāžas darbos par miljonus rubļiem mums ir 70 procenti štatu. Tātad — mazāk nekā citos radniecīga profila uzņēmumos Padomju Savienībā.

Tai pašā laikā mēs varētu samazināt pārvaldes aparātu par 15 — 20 procentiem. Ja būtu kvalificēti kadri. Diemžēl — pagaidām pie mums bieži vien pieci cilvēki dara to darbu, ko varētu paveikt arī četratā.

— Ja reiz radusies iespēja tikties ar tresta pārvaldnieku, anjautāos, kāds ir jūsu viedoklis par Līvānu māju nākotni.

— Kā jau es teicu, viens no tresta uzdevumiem ir nodrošināt stabili atgriezenisko saikni «laučnieks — mājbuvētājs». Nesākšu paši diskutēt par mūsu māju ekspluatēšanas kultūru, kura, starp citu, nepavisam nav pienācīgajā līmenī. Teikšu ko citu: katastrofāli trūkst apdares materiālu, un tas arī ir iemesls, kāpēc mēs vēl aizvien neizpildām pasūtītāja prasības un kāpēc Līvānu mājai nav autoritātes.

Esam nodibinājuši lietišķus kontaktus ar čehu kolēģiem — ar Rimaržovas mājbuves rūpnīcu. Apmainoties vizītem, nācām pie secinājuma: tehnoloģija un plānošana mums ir labāka, toties apdare... Līdz šim ne sapnī nebijām redzējuši, ka pasūtītājam piedāvā 12 veidu linoleju, 20 veidu tapetes. Kādas gan var būt tresta iespējas, ja ceturksnī saņemam tikai divu veidu tapetes (nav grūti iedomāties, cik līdzīgas tad ir istabas šajās mājās) un pašu sliktāko Liepājā ražoto linoleju. Kamēr nebūs kvalitatīvu apdares materiālu un santehniko iekārtu, Līvānu mājām labākas dienas nepieredzēt.

— Kā gatavojieties noslēgt tresta pastāvošanas pirmo gadu?

— Lai cik paradoksāli tas arī nebūtu, stāvoklis ir kritisks. Kā to pamatot? Pasūtītājam nav dzelzsbetona, tātad — radies būvju pamatu deficīts.

Neņemot spriest, ko par to domā republikas valdība, taču mans viedoklis ir šāds: ar lauksaimniecības prioritāti būtu jāsaprot arī Līvānu māju prioritāte. Diez vai būs saprātīgi atstādināt konveijeru, pie kura strādā gandrīz divi tūkstoši cilvēku. Ja mums nepalīdzēs, meklēsim risinājumu paši — izmantosim kaut vai to pašu čehu pieredzi.

— Un visbeidzot par jautājumu, ko pilsētnieki uzskata par pašu sasāpētāko: ko jūs kā tresta pārvaldnieks, kā līvānietis domājat par līelbūvju mājbuves ceļa celtniecību?

— Vispirms runāšu kā amatpersona. Iepazīnies ar mājbuves pašreizējo stāvokli republikas laukos, esmu simtprocentīgi pārliecināts, ka šāds ceļš ir nepieciešams: ar novecojušām tehnoloģijām un tinveida ražošanu nekur tālu netiksi, koka skaidu plātnes nav «iedzīvojušās» un diez vai arī «iedzīvosies», bet kokmateriālu Latvijā nav. Jaunā ražošana piedāvā plašu modifikāciju diapazonu. Skeptiki var vēlti neuztraukties — vienveidīgas «kastes» laukiem nendraud.

No otras puses, Līvāni šodien nav gatavi būvēt šādu ceļu. Un ne jau tādēļ, ka mums nepietiek galas vai it kā draud pastiprināties «migrācija». Drīzāk gan tādēļ, ka nav transporta shēmas un citu tehnisko resursu.

— Paldies par sarunu!

Intervēja I. KORŅOVA

Prasības augstākas

Leņingradas sovhoza «Zvezdočka» lōpkopības ceļa komunisti vēl nekad nebija bijuši tik prasīgi pret partijas biroja sekretāru. Pārskata un vēlēšanu sapulcē viņi aizrautīgi analizēja partijas līdera darbu, daudz ko kritizējot, norādot arī uz personīgajiem trūkumiem, bet beigās... atkal ievēlēja viņu partijas biroja sastāvā. Bet partijas biroja locekļi, aizklāti balsojot, savukārt D. Hrustavčuku ievēlēja par savu sekretāru.

Ceļa partijas organizāciju Dmitrijs Hrustavčuks vada ne jau pirmo gadu. Viņa darbības laikā partijas biedru skaits pieaudzis no 21 līdz 37 cilvēkiem. Līdz šim nekādu pārmērumu nebija, un te pēkšņi tik daudz aizrādījumu... Tas izskaidrojams ne jau ar to, ka sekretārs būtu sācis strādāt sliktāk. Būtība slēpjas tai faktā, ka D. Hrustavčuks bija partijas XIX Vissavienības konferences delegāts. Tādējādi tagad viņam jāatskaitās it kā jaunā kvalitātē. Tāpēc arī biedru prasīgums pret viņu paaugstinājies.

Dmitrijs Vasiljevičs kopā ar sievu Ninu Ivanovnu strādāja pirmleņu fermā. Kāpināja izslaukumus, gaļā iegūstot no katras govns ne mazāk kā piecus tūkstošus kilogramu piena. Par to — gods un slava šai ģimenei. Likās, tā arī jāturpina. Taču atgriezies no Maskavas, D. Hrustavčuks teica sievai: tas nekur neder, ka mēs, divi pieredzējuši operatori aprūpējam vienu ganāmpulku.

— Paņemšu klāt vēl jaunas pirmpieniņas, ieslaukšu tās, viņš nolēma. — Bet tu, Nina, kop citu ganāmpulku.

Hrustavčuku ģimēni vienmēr valdījis saskana un saprašanās: šoreiz Nina Ivanovna, pārdomājusi vīra priekšlikumu, aizgāja strādāt par telkopi.

Veikt partijas pienākumus Dmitrijam Vasiljevičam gan tagad grūtāk: darba fermā kļuvis vairāk. Tomēr ar laiku viņš nerēķinās. Nu jau viņam kļuvis par likumu ik dienas aprunāties ar komunistiem.

V. OGAJS,

TASS korespondents

No redakcijas pasta

Esam nesapratnē

Izlasījuši laikraksta «Leņina Karogs» 8. decembra numurā rakstītu «Otrā vietā republikā», palikām galējā nesapratnē: par kādiem gan nopelniem tiek reklamēta Līvānu patērētāju biedrība un kāds ir tās ieguldījums rajona patērētāju biedrību savienības kolektīva darba uzvarā?

Lai teiktāms nebūtu tikai tukša skana, aicināms iegriezties Līvānu veikalos. Sāksim ar pārtikas veikaliem. Gluži kā anekdotē — kā tik tur nav! Saldumu — nav, pēdējā laikā pazudis arī biežpiens, vismaz reizi nedēļā pārdošanā esošā maize nav ēdama, tāpat kā siers «Baltija», olu veikalos nav nedēļam ilgi, tēja ir tikai li šķiras. Labi vēl, ka Līvānos ir tā sauktās dzelzceļnieku veikals, kur pēc pusotras stundas ilgās stāvēšanas rindā varam dabūt to, kas palicis pāri dzelzceļniekiem. Tā arī braukājam uz Rīgu, uz kaimiņpilsētām. Un braucam ne jau baudīt mākslu, bet gan lai piepildītu savus ledusskapjus. Vai tas nav pazemojosi?

Tagad par rūpniecības preču veikaliem. Grūti atcerēties, kad pēdējoreiz esam varējuši brīvi iegādāties lētās zeķbikses, normālus apavus, gultas velu, frotē dvieļus. Ko nu par tiem, ja pat velas mazgājamie pulveri, tādi kā «Lotos», «Fermenta», arī šķidrās mazgāšanas līdzekļi «Kaštan» šeit ir deficīts. Iespējams, ka visas nosauktās preces reizēm var iegādāties arī mūsu veikalos (saskaņā ar fondiem, kā mūs, iespējams, centīsies pār-

liecināt tirdzniecības darbinieki), bet vai mēs, pilnu darba dienu godīgi strādājošie, varam vismaz reizes piecas iet uz veikalu «izlūkos», lai kaut ko «nomeditu»?

Mēs stipri šaubāmies arī par to, vai visi pircēji V. Medvedjevas vadīto nodaļu atstāj apmierināti. Parfimērijas izstrādāmu izvēle te ir maza, un ja kāds pircējs grib pasmaržot divu triju veidu odekolonos vai pārbaudīt, kā darbojas aerosola baloniņš, tad nodaļas vadītāja visat atklāti izrāda savu neapmierinātību. Bet par dāvanu iesaiņošanu šajā nodaļā nevar būt ne runas.

Tā nu mēs braucam iepirkties to kaimiņpilsētu veikalos, kur godā ir nevis godaigota vieta, bet labs darbs.

A. Alehno, L. Hudobčonoka,
G. Holoimova, L. Sidorenkova

Līvānos

NO REDAKCIJAS. Jautājumi, kurus vēstules autori izvirza tās pirmajā daļā, atklāti sakot, nav nekā jauns. Un pilnīgi iespējams, ka tirdzniecības darbinieku atbilde šajā sakarā būs tikai kārtējās zēlabas un nopūtas, un aizbildināšanās ar nepietiekamiem fondiem. Tādā gadījumā redakcija uzdod viņiem pretjautājumu: kādēļ tad daudzas no vēstulē minētajām precēm atrodamas rajona centra veikalos plauktos? Vairākus precu līdzvērtīga sadale starp Preiļiem un Līvāniem ir tikai mīts?

Mūsu konsultācijas

Ja draud štatu samazināšana

Pagājušā gada nogalē PSKP CK, PSRS Ministru Padome un VACP pieņēma lēmumu «Par iedzīvotāju efektīvas nodarbinātības nodrošināšanu, darbiekārtības sistēmas pilnveidošanu un darbaļaužu sociālo garantiju nodrošināšanu». Sakarā ar to ple mums, darbiekārtības biroja Preiļu nodaļā ienāk ne mazums pieprasījumu no kadru daļu darbiniekiem un pilsoņiem. Viņi lūdz izskaidrot jautājumus, kuri radušies sakarā ar kadru samazināšanu. PSRS Valsts darba komiteja un VACP sekretariāts atstiprinājuši Nolikumu par kārtību, atbrīvojot no darba vai iekārtojot darbā strādniekus un kalpotājus un piešķirot viņiem atvieglojumus un kompensācijas.

Tātad — par gaidāmo atbrīvošanu sakarā ar strādājošo skaita (Štatu) samazināšanu, uzņēmuma reorganizāciju vai likvidēšanu darbinieki personīgi tiek brīdināti ne vēlāk kā divus mēnešus iepriekš. Proti: administrācija izdod rakstisku rīkojumu, zem kura darbiniekam jāparakstās. Kadru daļām jāizskaidro darbiekārtības, pārkvalificēšanās un jaunu profesiju un specialitāšu apgušanas iespējas un kārtība, kā arī spēkā esošie atvieglojumi un kompensācijas.

Kad šie divi mēneši pagājuši, administrācija nedrīkst atbrīvot strādājošos bez viņu pašu piekrišanas. Lielākas tiesības palikt iepriekšējā darba vietā ir strādniekiem un kalpotājiem ar augstāku darba ražīgumu un kvalifikāciju. Ja darba rezultāti un kvalifikācija ir vienāda, vērā tiek ņemta attieksme pret darbu, disciplinētība un pirmspensijas vecums.

Līdz darba līguma laušanas brīdim administrācija priekšlai-

kus meklē un piedāvā kolektīva locekļiem darbu pirmām kārtām savā uzņēmumā. Vērā ņem darbinieka profesiju, specialitāti un kvalifikāciju. Ja atbilstoša darba nav, piedāvā citu, tai skaitā dodot darbiniekam iespēju pārkvalificēties vai paaugstināt savu kvalifikāciju.

Gadījumos, kad cilvēks pats atsakās iekārtojoties darbā savā uzņēmumā, viņu no darba atbrīvo. Uzņēmuma likvidēšanas gadījumā atbrīvojot cilvēkus no darba, arodkomitejas piekrišana nav vajadzīga. Darba līguma laušana ar tiem, kuri atbrīvoti no darba sakarā ar strādājošo skaita vai štatu samazināšanu vai arī ar uzņēmuma likvidēšanu, notiek saskaņā ar LPSR Darba likumdošanas kodeksa 33. paragrafa 1. pantu.

Uzņēmuma reorganizācijas gadījumā darba attiecības ar paša darbinieka piekrišanu turpinās. Darba grāmatīņā uzrādīt atļaušanas iemeslu, jāievēro pastāvošās likumdošanas formulējumi, jāatsaucas uz attiecīgo likuma paragrafu un pantu.

Savukārt ar tiem strādājošajiem, kuriem jau ir stažs, kas nepieciešams pilnas vecuma pensijas saņemšanai, administrācija kopā ar arodkomiteju var turpināt darba attiecības, noslēdzot līgumu uz diviem gadiem, vai arī pārtraukt tās pēc savas iniciatīvas. Tādā gadījumā atbrīvotajiem jāizmaksā izstāšanās pabalsts 2 nedēļu vidējās algas apmērā.

Darbiniekiem, kuri atbrīvoti sakarā ar strādājošo skaita vai štatu samazināšanu, izmaksā izstāšanās pabalstu vidējās mēnešalgas apmērā. Vidējā darba alga viņiem saglabājas arī vēl divus mēnešus pēc tam, proti — laikā,

kas paiet, iekārtojoties jaunā darbā. Izņēmuma kārtā vidējā darba alga var saglabāties arī trešajā mēnesī pēc atbrīvošanas. To izņem darbiekārtības birojs tādos gadījumos, kad pilsonis pēc atbrīvošanas no darba divu nedēļu laikā ir griezies šajā darbiekārtības biroja, bet divu mēnešu laikā nav ticis iekārtots darbā dotajā apvidū un atbilstoši profesijai, specialitātei un kvalifikācijai. Tad darbiekārtības birojs izdod izziņu, pamatojoties uz kuru, šis uzņēmuma bijušais darbinieks var saņemt vidējo darba algu arī par trešo mēnesi, kas pagājis kopš atbrīvošanas dienas. Ja pilsonis no piedāvātā darba atteicies, alga par darbiekārtības trešo mēnesi netiek saglabāta.

Tiem, kuri atbrīvoti sakarā ar pārceļšanu citā darbā, pēc pašu vēlēšanās vai arī pēc abu pušu vienošanās, izstāšanās pabalstu neizmaksā un vidējā darba alga darbiekārtības laikā netiek saglabāta.

Ja pēc atbrīvošanas, kas notikusi sakarā ar strādājošo skaita vai štatu samazināšanu, vai arī uzņēmuma reorganizāciju, vai likvidāciju, pārtraukums darbā nepārsniedz trīs mēnešus, tad saglabājas nepārtrauktais stažs, kas tiek ņemts vērā, piešķirot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu un piemaksas pie pensijas. Saglabājas arī nepārtrauktais stažs, kas nepieciešams, lai vienlaikus saņemtu apbalvojumus par nevainojamu ilgādu darbu (procentuālās piemaksas pie darba algas), kā arī citus atvieglojumus un izmaksas, ja tās ir spēkā jaunajā darba vietā.

S. BROČĀNE,

darbiekārtības biroja nodaļas vadītāja

Atceres svētki Aglonā

A. Upiša «Raganas» izrādī. Varēja izvēlēties tikai vienu teātra izrādī Rīgai, bet... teātra mākslu pārstāvēja veseli četri Latgales kolektīvi. No Preiļu rajona vien veseli divi. Ļoti labas bija atsauksmes par līvāniešu iestudēto R. Blaumaņa «Pazudušo dēlu».

Režisore M. Tetere atcerējās darbu sagatavojot etnogrāfisko uzvedumu. Tika strādāts tepat uz vietas. «Pieguļā» dziedājušas 42 aglonietes. «Kā par jums gādāja jūsu Vasilevskis!» — šoreiz šie režisores vārdi lika daudz ko atcerēties arī pašreizējai ansambļa dalībniecei E. Svābei.

Viņa, iededzot atmiņu svecīti, stāstīja par to, kā tika sagādāti

tik vienreizējs, ka ar to var līdzināties tikai Gagarina lidojums.

Bija ko atcerēties arī Saunas etnogrāfiskā ansambļa dziedātājām J. Anspokai un A. Kažai. It sevišķi raits un emocionāli piesātināts bija Kažu mātes stāstījums («Kultūru nevar nopirkt. Vai nu tā ir, vai tās nav.»)

R. Dindune (Dzene) — toreizējā kultūras nodaļas inspektore. Astoņpadsmit gadu vecumā pēc viena mēneša darba lauku klubā. Toreiz viņa gādājusi par rajona kolektīvu izvietojumu Rīgā, it sevišķi aprūpējot aglonietes. Nodaļas vadītājs nav pratis ne vārda latviski.

meistari ar saviem darbiem: segām, dvieļiem, galdautiem, cimdiem, keramikai.

Istos pateicības vārdus pašdarbniekiem un tautas mākslas kopējiem prata atrast rajona kultūras nodaļas vadītāja M. Līvāne un partijas rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja A. Pastore.

Zīmīgs bija atceres pasākuma noslēgums. Līvānieši atkal rādīja R. Blaumaņa «Pazudušo dēlu». Arī šoreiz «Ažas lomā» bija A. Rudzāte. Nepārspēts pašdarbības mākslas brīnumdarbs! Tikai A. Gusārs šoreiz spēlēja Mikusa tēvu. Gadi, Gadi, nem savu.

ATMODAS laikam līdzatnākusi sevis izvērtēšana un apzināšanās. Apzināšanās, ka neesam nejausi ienācēji šajā Laikā un Telpā, bet gan maza daļiņa no veseluma. Daļiņa ar pagātni, tagadni un nākotni. Daļiņa no latviešu tautas, kurai tāpat kā citām, ir savas tradīcijas, garamantas un savs valoda. Zūdor valodai, zūd arī pati tauta...

J. Pabērzs kopā ar A. Stankeviču izvēlējās kolektīvus pārstāvēšanai Rīgā. Pēc tam parādījās A. Stankeviča recenzija par preilietes M. Jumares iestudēto

tērpi («Nebijām nedz apauti, nedz apģēbti»), par toreizējiem rajona kultūras vadītājiem (Ivanovs un Dzeni) un jaunajiem novēlēja skanīgas balsis.

Klātesošos Latgales kultūras nedēļas 30 gadu atceres svētkos sveica Greizu ģimenes ansamblis, kurš pēdējā laikā jo veiksmīgi koncertē.

Blakus toreizējiem jaunajiem šodien citi. Tie, kas tālāk nesīs un kops savu novada kultūru. Viennozīmīgs bija aicinājums pašdarbības mākslas kolektīviem

Kas zudis un kas nācis klāt pa šiem trīsdesmit gadiem kopš Latgales kultūras nedēļas Rīgā (1958. gada 7. — 13. decembrī)? To apzināt, cētas atceres svinību dalībnieki Aglonā. Kultūras nama direktore L. Streiče iepazīstināja klātesošos ar rajona pašdarbības kolektīviem — toreizējiem Latgales kultūras nedēļas dalībniekiem un viesiem.

Republikas Nopelnēm bagātais Kultūras darbinieks J. Pabērzs savas domas par to dienu notikumiem izteica latviski. Toreizējais Kultūras ministrs V. Kalpiņš visādi atbalstījis ideju: sak, ja Maskavā rīko republiku kultūras šekādes, kamdēļ to nedarīt Rīgā novadu kultūrai.

V. Sams rūnāja par neplēredzēti lielo entuziasmu, kāds valdījis Rīgā visā Latgales kultūras nedēļas laikā. Par to, cik atsaucīgi bijuši rīdzinieki noslēguma koncerta režisors A. Burovs (tagad nepārspētais leļļu filmu kinomeistars), komponists M. Zariņš (orķestrim nebūjis nošu «Lobs ar lobu sasatka», viņš to izdarījis divu dienu laikā)...

Atceres svētki, un tādēļ atmiņas, atmiņas... Tās mijās ar jo skanīgu dziesmu, lai, uzvirmotu vēl un vēl. Lai pieminētu tos, kuru vaiss nav un nebūs: A. Vasilevski, M. Jumari un citus.

Tā bija tikšanās ar savu jaunību skolotājai V. Staričenokai (Vaivodei) un J. Streičam (pažītāmajam kinorežisoram) — Preiļu rajona kultūras nama toreizējā dramatiskā kolektīva dalībniecei. Diez vai tagad visi aptver Latgales kultūras nedēļas Rīgā īsto nozīmi. Pēc kinorežisora ieskatiem šis notikums bijis

Vēl jāpiebilst, ka šoreiz Aglonā, tāpat kā kādreiz Rīgā, plaši bija pārstāvēti tautas dailamata

rakstīt uz Rīgu un prasīt atkal Latgales kultūras nedēļu.

V. ROMANOVSKIS

ATELOS:

kopēju dziesmu uzsāk folkloras ansambli; to turpina sarīkojuma viesi M. Tetere, J. Pabērzs, V. Staričenoka un J. Streičs; tinas Kažu mātes atmiņu kamoliņš;

R. Dindunes stāstījums ir tik tuvs «Pazudušā dēla» tēlotājiem A. Rudzātei, A. Pabērziņai un A. Gusāram;

tautas dailamata meistarų darbi.

J. SILICKA foto

MANTOJUMS

Pēteris Smelters

Pēteris Smelters dzimis 1868. gada 31. oktobrī trūcīgā zemnieka ģimenē Varakļānu Kokaros. Jau bērnībā viņam tuvas kļuvušas tautasdziesmas, it sevišķi talkās, kāzās un citās godībās dziedātās. Ar vietēja prāvesta Kovaļevska atbalstu viņš pabeidza Varakļānu draudzes skolu un tad dodas uz Rēzekni. Šeit P. Smelters pabeidza pilsētas skolu, pamācības ceļā iegūst vidējo izglītību un pēc sekmīgas eksāmenu nokārtošanas ar lietuvieša D. Andrekusa atbalstu un palīdzību dodas uz Pēterburgu, kur turpina izglītību garīgajā seminārā.

Pēc studiju beigšanas P. Smelters strādā par prāvestu Varakļānu, Livānu, Kārsavas, Dagdas, Raipoles, Skaistas un Svētes draudzēs.

Viņš kļūst par redzamāko Latgales tautas garamantu — dainu, teiku, mīklu un parunu — vācēju un pētnieku. Neskatoties uz cara administrācijas izdoto aizliegumu latgāļiem un lietuviešiem rakstīt un iespiest grāmatas latīņu burtiem, Pēteris Smelters sadarbibā ar Krišjāni

Baronu un pazīstamo zinātnieku H. Visendorfu vāca folkloras materiālus. Tie tika uzņemti «Latvju dainās». Pavisam viņš savāca 3 036 tautasdziesmas, pasakas, mīklas un parunas. Tās piekrītās Varakļānu, Livānu, Kārsavas, Dagdas, Andrupenes un citos pagastos.

1899. gadā zem zinātnisko pētījumu izkārtnes P. Smelteram izdodas patstāvīgi izdot savu «Tautas dziesmu, posoku, meikļu un parunu vācēji», kurā ievietotas 188 mīklas, 2 pasakas, 183 parunas un 47 tautasdziesmas.

H. Visendorfa pamudināts, viņš žurnālam «Austrums» iesūta arī savas dzejas. Kā pirmais tiek publicēts dzejolis «Calmojūs» 1889. gadā.

Sodien vēl nav īsti zināms, kurā kapsētā atdusas šī nenogurstošā tautas atmodas laikmeta celmlauža mirstīgās atliekas. Nav zināma arī viņa miršanas diena.

Pēdējais laiks būtu mums, pēctečiem, atcerēties tos cilvēkus, kas nenogurstoši strādājuši tautas apgaismības druvā.

Calmojūs

Nūskumis lyukojuš
Myusejūs calmojūs:
Kur, nakur dyumi kyup,
Kur, nakur sorti stov,
Kaidz zyrdzāns, zoli plykdams,
pūrkš,
Būmjī slaistos, cērtins byukš.

Gryuts tur dorbs,
Gars tur laiks,

Dziedātāju tautai

Latvju tauta dziedātāja,
Tev būs dziesmas skandināt!

Tiesas hronika

Aizkalnes ciema iedzīvotājs P. Mineikis 31. oktobrī Raiņa kolhoza Gaigalavas fermā lamājās necenzētiem vārdiem, iesita pa seju fermas brigādiēra vietnieci. P. Mineikis bija arestēts uz 13 diennaktīm.

23. novembrī Pelēču ciema iedzīvotāji G. Jankovskis un N. Ceple Bramaņu fermā nodarīja vieglus miesas bojājumus pilsonim I. Jāatzimē, ka G. Jankovskis agrāk divreiz sodīts par sīko huligānismu, kā arī ar naudas sodu 100 rubļu apmērā par kandas aparāta glabāšanu. Par izdarīto sīko huligānismu Bramaņu fermā G. Jankovskis un N. Ceple saņēmuši naudas sodu.

1967. gadā dzimušais Rožupes ciema iedzīvotājs G. Grigorjevs 4. novembrī dzerumā brauca autobusā, lamājās neglītiem vārdiem, draudēja izrēķināties ar šoferi. Sodīts ar 10 diennaktīm aresta. G. Grigorjevs jau agrāk par administratīvu pārkāpumu bija saņēmis naudas sodu.

5. novembrī livānietis R. Kučeravijs piederēties apmēram plkst. 1.00 naktī atnāca uz Livānu kultūras namu, mēģināja iekļūt uz slēgto atpūtas vakaru, izsita ieejas durvīm stiklu. R. Kučeravijs sodīts ar labošanas darbiem darba vietā.

18. novembrī lauksaimniecības darbinieku sarīkojumu Aglonas kultūras namā savdabīgā veidā emocionālu darīja šis saimniecības traktorists J. Gatiņš. Būdam ierēbis, viņš izraisīja strīdu, vairākas reizes iesita pilsonim V. J. Gatiņu sodīja ar 15 diennaktīm aresta.

Ar rajona iekšlietu daļas lē-

Dziesmas darbus vīglina,
Noskumību projām dzen,
Priekā prieku pavairo,
Pacel augstāk tikumā.

(1888.)

Bet cīteigs esi,
Calmlauzi!

Svidrim svesti tagad gon,
Bet byus tim calmim gois,
Un tur, kur tagad leidums
tev.

Zalta kvīšus plausi sev,
Strodoj cīteigi, ar sparū,
Nabādōi jo pavasari,
Tur tu sēsi lynu dryvu,
Jemsi sovu pyūlu moksū.
(1889.)

Ziemas Saulgriežiem būt arī skolā

Tas ir laiks, kad tumsas vara sasniedzusi savu augstāko pakāpi, kad nakts ir visgarākā un diena visīsākā, kad pamazām dabā atgriežas saules gaisma un dzīvība.

(Tautas ticējums)

SENAJIEM latviešiem bija četri lielākie svētki, kas saistīti ar saules stāvokli debess lokā jeb tā saucamiem saulgriežiem: ziemas saulgrieži 25. decembrī, kad diena ir visīsākā un nakts visgarākā, pavasara — 25. martā un rudens — 29. septembrī, kad diena un nakts vienādā garumā, un vasaras saulgrieži — 24. jūnijā, kad nakts ir visīsākā un diena visgarākā.

Sie saulgriežu svētki jau tālā senatnē ar savām īpatnējām tradīcijām ir modinājuši interesi arī daudzos cittautiešos, kam vien bijusi izdevība vērot šo svētku svinēšanu. Mūsu mazajai zemes strēlei, kura plešas pāris simtus kilometru platumā un pāris simtus kilometru garumā gar Baltijas jūras krastu, pāri gājušas svešas tautas, nomainījušas gandrīz vai visas sabiedriskās formācijas, kādas vien pasaule pazīst. Dažāda ir bijusi arī attieksme pret šiem svētkiem un tautas tradīcijām kopumā, ieskaitīsimies dažos šo svētku vērtējumos.

Vienu no senākajiem atrodam Kurzemes superintendanta P. Einhera darbā «Historia Lettica» (1649. g.), kurā viņš raksta: «Pēc tam viņiem bija decembra mēneša naktī bezkaunīgi nejdziģi svētki ar dejošanu, lēkāšanu, dziedāšanu un negantu kliegšanu, arī rīšanu un župošanu, iedami no mājas uz māju tādā negantā un izlaistā kārtā un tā to nakti pavadot...»

Saules šupošanos Lieldienās piemin Albers' savā darbā «Das Jahr ar seine Feste» (1917. g.):

«Pēc vecas tautas tradīcijas saule Lieldienu rītā izdara trīs prieka lēcienus, un kas tos noskatās, tam netrūkst laimes visā gada garumā». Piebūrdīšu, ka Lieldienās plaši pazīstamas un aktīvi saglabājušās tradīcijas ir sišanās ar olām un šupošanās šūpolēs.

Oficiālu vasaras saulgriežu svētku vērtējumu pirmoreiz atrodam pavisam nesen, 1961. gada Latvijas Komunistiskās partijas un valdības materiālos sakarā ar «Līgo dienu», kuros lasām: «Mēs neatbalstīsim šo dzīves noraidīto tradīciju ne pa partijas, ne valsts līniju, jo šāds atbalsts nozīmētu piekāpšanos nacionālistiskajiem, kā arī atpalikušajiem elementiem, un tas traucētu darbaļaužu, it īpaši jaunās paaudzes audzināšanu komunisma garā».

Sos svētkus savā laikā, vēl vairāk nekā pirms gadsimta, vispusīgi un dziļi ir analizējis E. K. Trautfeters un devis šai tradīcijai objektīvu un visnotaļ pozitīvu vērtējumu, kuru lasām viņa darbā «Einiges aus der nordischen Sagenlehre, in besondere der lettischen» (1850. g.). Autors par Jāņu dienu raksta: «Sis ir īstais dziesmu laiks latviešu tautai».

Kā neatņemama tradīciju sastāvdaļa šie saulgriežu svētki ir pavadījuši latviešu tautu garus gadu simteņus. Daudz kas ir zudis, kā piemēram, blūka veļšana kūku (salīdzinājumā ar leišu kūčios, krievu kutja, baltkrievu kucja) vakarā 24. decembrī vai auna kaušana Mīkeļa dienā —

29. septembrī, tomēr vēl daudz kas ir saglabājies līdz mūsu dienām un dzīvo ne tikai tautas atmiņā vien, kā, piemēram, Jāņuguns dedzināšana Līgo vakarā un svētku svinēšana ar dziesmām, dejošanu un līksmību vai Ziemassvētku sagaidīšana ar dzeljoļu skandēšanu un tradicionālajiem zirnīem ģimenes lokā pie Ziemassvētku eglītes.

Tauta ir izslāpusi pēc šīm tradīcijām, kuras ar jaunu spēku uzbangojušas pašreizējā tautas atmodas laikā. Vēl pavisam nesen latviešiem ir izdevies atgūt savai tautai nolaupītos vasaras saulgriežu svētkus Jāņus vai Līgo svētkus. Vēl tikai šogad Padomju Latvijā tauta oficiāli ieguva iespēju svinēt šos svētkus. LPSR Augstākās Padomes 15. aprīļa dekrētā par Līgo svētkiem lasām: «Noteikt, ka 24. jūnijs ir brīva diena un uzdot LPSR Ministru Padomei noteikt kārtību, kā šī diena jāatstrādā».

Tautai ir vajadzīgi arī citi svētki. Visi svētki, visi tautas svētki ir vajadzīgi! Un to svētki nemaz tik daudz nav. Mēs prasmām vēl tikai Ziemassvētkus un Pavasara svētkus — Lieldienas.

Daudzās skolās jau notiek apmācība par trimestriem, un 24. decembrī iesāksies gandrīz divas nedēļas garās Ziemassvētku brīvdienas, kurās iekrīt īsteni tautas svētki un mazāk, kā liecina tautas tradīcijas, svinētais Jaunais gads.

Kā tas ir mūsu rajonā? Rajona tautas izglītības nodala arī ir pārliecināta, ka jāatļauj skolām pašām izvēlēties pāriet uz apmācībām pa trimestriem.

E. RUSKULIS

Redaktora v. L. ZENKEVIČA

29. decembrī plkst. 19.00 aicinām Preiļu uzņēmumu un organizāciju darba kolektīvus un visus pilsētas iedzīvotājus uz rajona kultūras namu, kur notiks tematisks vakars «66 gadi —brālīgā tautu saimē», kas veltīts Padomju Sociālistisko Republiku Savienības nodibināšanas gadadienai.

Programmā: pilsētas uzņēmumu ražotās produkcijas izstāde, koncerts.

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja, rajona kultūras nams

CIENIJAMIE PILSONI!

Dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība lūdz Preiļu un Livānu iedzīvotājus, kuri izmanto komunālo ūdensvadu, neatlikt dzīvokļu pirmssvētku uzkopšanu uz pēdējo dienu, lai nerastos sastārgumstāvoklis, kas var izraisīt pārtraukumus apgādē ar ūdeni, tādējādi sabojājot jums svētku noskaņojumu.

PREIĻU SADZIVES PAKALPOJUMU NAMS

piedāvā rajona organizācijām Salatēva, Sniegbaltītes un bērnu diskotēkas pakalpojumus. Apmaksa uz pārskaitejumu. Informācija pa telefonu 21290 vai 22374.

MAINA trīsistabu dzīvokli (2. stāvs, 63 m²) pret pusotras istabas un vienistabas dzīvokļiem ar ērtībām. Tālrunis 43675, Livānos, Rīgas ielā 24 — 44.

Mātes padoms, mātes mīla Mūžam sirdī nezudīs.

(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību Jānim Trūpam, izvadot MATI smilšu kalniņā.

Dzerzinska kolhoza grāmatveži, ekonomisti

Dusi saldi, māmuliņe,
Mūža gaitas beigušās,
Lai nu vīgli zemes mātē
Pārklāj smilšu paladziņu.
(T. dz.)

Kad uz mūžu apklususi MAMULAS balss, izsakām patiesu līdzjūtību Jānim Trūpam.

Dzerzinska kolhoza valde, arodkomiteja

PIENEM pasūtījumus kapu pieminekļu izgatavošanai no melnā marmora. Adrese: Preiļu rajons, Riebiņi, Komjaunatnes ielā 16. Tālrunis 56829.

Ai, cik grūti, māmuliņā,
Tevī ceļā pavadīt.
Vai trīs baltu smilšu sauja
Varēs tevi sasildīt?
(T. dz.)

Skumju brīdī, kad pār MATES dzīvi klājies mūža vakars, izsakām līdzjūtību Jānim Trūpam.

Agronomu, dispečeru kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos ceļos
vada,
Lai tēva miers tev spēkus rod.
Lai labā, apklususi sirds vēl ilgi
Teic padomus un cēla maizi dod.
(J. Silazars)

Sāpju brīdī esam kopā ar Spīdolu Vaivodu un ģimeni, no TEVA atvadoties.

Oškaina kolhoza kolektīvs

Uz tava kapa klusi kritīs sniegs,
Un naktī zvaigznes saltu gaismu
lies.

Tā gaisma, kura tavas sirds ir
dota,
Vēl ilgi, ilgi ar mums kopā ies.
(H. Gālnšs)

Skumju brīdī esam kopā ar HELENAS TRŪPAS piederīgajiem, viņu smiltajā izvadot.

Kirova kolhoza kolektīvs

Krāšņākos ziedus tev noplūktu
dārzā,
Mīlākos vārdus tev sacītu, māt,
Ja tu šai vakarā zilgā un vēlā
Atnāktu pasērēt un parunāt.

(J. Grots)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, no VERONIKAS PUDĀNES šķiroties.

Oškaina kolhoza kolektīvs

Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama;
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.
(T. dz.)

Kad aiz MAMULAS aizvērušies mūžības vārti, skumjās esam kopā ar Jāni Gudļevski.

Dravnieku mehanizatoru kolektīvs

Mīlo tētiņ, kādēļ tu apklusī,
Kādēļ pār tevi eglu zars skumst?
Kādēļ ritos, dienās un vakaros
Nebūsi kopā ar mums?
(V. Rūja)

Skumju brīdī esam kopā ar Spīdolu Vaivodu, izvadot TEVU kapu kalniņā.

Darba biedri

Lai mātes mīlestība paliek dziļi
sirdī
Par avotu, kur mūžam spēku
smelt.

(J. Sudrabkalns)

Skumju brīdī esam kopā ar Jāni Trūpu, izvadot MAMULU smiltajā.

Soferu un mehanizatoru kolektīvs

„LENINA KAROGS”

Laikraksts iznāk trīsdienās ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21885, grāmatvedība, uzzīpas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1. nos. Iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Metiens 14 205 eks. (latv. val. 10 082 eks., krievu val. 4 123 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1893.